

Abstrakt

Umělá inteligence a právo duševního vlastnictví

Tato diplomová práce pojednává o vztahu umělé inteligence a práva duševního vlastnictví. Hlavním cílem této práce je poskytnout jejímu čtenáři ucelený přehled o problematice práva duševního vlastnictví v souvislosti s tvorbou umělé inteligence. Práce především zkoumá, zda je možné, aby práva duševního vlastnictví k autorským dílům nebo vynálezům nabyla sama umělá inteligence. V případě nemožnosti získání práv samotnou umělou inteligencí, poté pátrá, kdo se podle současné právní úpravy stane vlastníkem práv duševního vlastnictví, a to jak v zahraničí, tak v tuzemsku. Za účelem naplnění výše uvedených cílů je práce rozdělena do 4 částí, které se následně dělí do kapitol.

První úvodní část je zaměřena na samotnou umělou inteligenci. Je pojednáno o její definici, kategorizaci a jsou připojeny úvahy nad možností zařazení umělé inteligence do kategorie fyzických nebo právnických osob. Zároveň je rozebrán návrh Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu na vytvoření nové speciální kategorie elektronické osoby, a kromě toho též sám autor diskutuje nad výhodami a nevýhodami zavedení nové kategorie osoby, přičemž nadále používá termín elektronická osoba. Autorskému právu a umělé inteligenci se věnuje druhá část, za tímto záměrem se dělí na kapitoly o jurisdikcích Spojených států, Velké Británie, Evropské unie a následně České republiky. V poslední páté kapitole druhé části je poskytnuto srovnání a hodnocení právních úprav výše zmíněných jurisdikcí. Třetí část této diplomové práce rozebírá patentové právo vzhledem k vynálezům umělé inteligence a jejímu příspěvku k procesu vynalézání. Je zachováno členění na čtyři výše zmíněné jurisdikce, s tím, že místo Evropské unie je zkoumán systém Evropské patentové úmluvy, jež obsahuje hlavní právní úpravu evropského patentového práva. Zmíněné jurisdikce tvoří jednotlivé kapitoly této části. Čtvrtá a poslední část diplomové práce se pokouší v obecné rovině odpovědět na otázku, kdo se za současné právní úpravy jeví jako ideální příjemce práv duševního vlastnictví v souvislosti s tvorbou a vynalézáním umělé inteligence. Prezentuje tři možné recipienty v jim určených kapitolách a ve čtvrté kapitole je popsána varianta jevící se jako nejvhodnější. Závěrečná část obsahuje autorovo zhodnocení naplnění stanovených cílů a shrnutí poznatků učiněných v rámci této diplomové práce.

Klíčová slova:

umělá inteligence, autorské právo, patentové právo